

[Camre.]

stændige skole, men på den anden side er journalistens arbejde et så integrerende led i samfundet, at jeg tror, det vil være bedst for selve uddannelsen og for elevernes egen udvikling også uden for forelæsnings timerne, at uddannelsen er knyttet nært sammen med en eksisterende højere uddannelsesinstitution, f. eks. Århus universitet. Derfor finder jeg det også betænkeligt, at skolen skal være en selvstændig institution. Jeg tror også, at pressen vil være betænkelig ved en stor, ny selvstændig administration af en sådan skole. Det vil også blive en dyrere løsning end en tilknytning til Århus universitet.

En sådan tilknytning forhindrer ikke, at der oprettes et tilsynsråd for uddannelsen bestående af pressens organisationers folk, som føler et særligt ansvar over for denne uddannelse. En tilknytning til universitetet behøver heller ikke at betyde, at der bliver tale om en højere uddannelse. Der må skabes mulighed for en ordning, som tilgodeser denne uddannelses særlige vilkår og særlige forhold. Hensynet til en forhåbentlig nær fremtids uddannelsescentre betinger også, at der ikke oprettes en selvstændig, frit svævende skole.

Som følge heraf er jeg også betænkelig ved, at statsministeren skal have lagt uddannelsen ind under sit ministerium. Vi mener, at denne uddannelse ligesom alle andre bør ligge under undervisningsministerens ressort.

Vedrørende journalisthøjskolens styrelse kan jeg sige, at vi savner repræsentation for eleverne i hele styrelsen. Der er så at sige indbyggede konfliktmuligheder mellem studerende og ledelse i den påtænkte opbygning. Jeg synes, det er en forældet ledelsesform for en uddannelsesinstitution. Også disse problemer burde finde deres løsning ved, at uddannelsen blev indpasset i Århus universitet.

Tilsvarende betragtninger, som jeg her har gjort gældende, kunne anføres for instituttet for presseforskning. Vi finder, at det er nødvendigt, at dette institut er af meget høj forskningsmæssig kvalitet, og det bør knyttes nær til forskningen, f. eks. ved Århus universitet.

Alle disse ting må vi nu se på i et udvalg. Vi er som sagt positive over for selve ideen, med de forbehold, jeg her har nævnt, og jeg

beder statsministeren om at drage omsorg for, at forslaget genfremsættes så hurtigt som muligt efter folketingets sommerferie, således at vi kan få god tid til en grundig udvalgsbehandling.

Ellen Strange Petersen: For 3 år siden vedtog vi her i folketinget i enighed en lov om Danmarks biblioteksskole. Meget af det, der dengang blev sagt om nødvendigheden af en ændret og forbedret uddannelse af bibliotekarerne, kan med mindst lige så stor ret siges om statsministerens forslag om en forbedret journalistuddannelse. Man fik dengang, bygget oven på studentereksamen, en 4-årig uddannelse af folkebibliotekarerne, 3 års teoretisk uddannelse og 1 års praktik. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Lysholt Hansen, sagde dengang, i 1966, at en afvikling af den traditionelle elevopklæring måtte gennemføres, man havde simpelt hen ikke lærepladser nok.

Akkurat den samme betragtning gælder for journalistuddannelsen. Der er ikke læresteder nok, og nogle af de få læresteder, man har, har alt for mange elever. Jeg har hørt om et provinsblad, der har 26 elever. Det kan ikke være forsvarligt, hvad enten man tænker på elevernes vel eller på læsernes, og så kræver man jo endda ikke i dag den samme forhåndsviden af en journalistelev som af en biblioteks elev.

Ved behandlingen af biblioteksloven sagde ordføreren for socialistisk folkeparti, hr. Poul Dam, at man lavede en uddannelsesghetto, fordi biblioteksuddannelsen var en lukket uddannelse og ikke førte videre. Jeg ved, der er adskillige bladfolk, der på samme måde nærer en vis bekymring over, at journalistuddannelsen foreslås startet med en forskole, således at et nævn skal afgøre, hvilke ansøgere der skal optages og dermed få mulighed for at blive journalistelever og senere journalister, mens det hidtil har været de enkelte redaktører, der afgjorde, hvem der kunne komme ind ved faget. Personlig deler jeg ikke den bekymring, tværtimod. Jeg anser det for betryggende for en interesseret ung mand eller ung pige — specielt for dem, der ikke kender nogen, der kender nogen — at det er et uvildigt nævn, der foretager optagelsen. Jeg tror nok, det er det mest demokratiske — dette være også sagt til hr. Camre.